

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік	12 р. ав.
на пів року	6 р. ав.
на чверть року	3 р. ав.
на місяць	1 р. ав.

За границею:

на цілий рік	20 рублів
	або 40 франків
на пів року	10 рублів
	або 20 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.	

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о год. 6-й пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженя. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

3 нарад християнсько-славянського союзу.

З Відня пишуть нам під днем 17-го жовтня.

Нині перед полуднем засідав «Славянський христ.-народний Союз» під проводом д-ра Булята. Предметом нарад була політична ситуація. Розходилося іменню о становище, яке має зайняти «Союз» супроти резолюції, ухваленої виконавчим комітетом правниці на дни 5-го жовтня. Резолюція ся гласить: «Сторонництва правниці остають ся в давній сполучі; они рішають ся перевести свою спільну програму і в слід за тим будуть змагати до остаточного поладнання національного спору на основі конституцією заporученої рівноправности всіх австрійських народів, як і до витворення правительства, відповідного парламентарній більшості».

Поодинокі послы, що брали участь в нарадах виконавчого комітету правниці в червні, а відтак в жовтні, здали притім справу з дискусій, які вели ся в згаданім комітеті. «Союз» прийняв з вдоволенем до відомости, що послы Барвіньський і Повше заступали в виконавчій комітеті правниці конечність, по евентуальнім знесеню язикових розпоряджень для Чехії і Морави взяти ся за управильнене язикових відносин не лише в сих двох краях, але взагалі в цілій Австрії. За предложенем пос. Барвіньського і Повшого заявили в виконавчій комітеті правниці чеські послы Енгель, Пацак і Странський, а по довшій дискусії пос. Білинський в імені Поляків. Противились сему предложеному в червні лише гр. Тун і пос. Катрайн.

Відтак здали справу з конференції з гр. Клярим послы Повше, Ферянчич, Беркс і Робіч. З справоздання сего вийшло, що гр. Клярі наміряє Чехів за знесенє язикових розпоряджень винагородити язиковим законом. Про уложене язикового закону

для всіх коронних країв гр. Клярі поки-що не думає. На се замітили згадані послы, що они в імені Словінців, Русинів і Хорватів будуть в парламенті заступати конечність виданя язикового закона для всіх австрійських народів. В імені «Союза» заявили також згадані послы гр. Клярюму, що полудневі Славяни і Русини стоять муть і дальше при правниці і єї програмі. Гр. Клярі не дав на заяву послів Повшого і Ферянчича рішучої відповіді, з того можна вносити, що переходовий кабінет в тім напрямі не постановив ще нічого позитивного.

В дискусії, що вивязалась на той темат, забирали голос послы: Вахнянин, Вукович, Барвіньський, Лягіня, Беркс, Робіч, Ферянчич і Повше. Відтак прийнято одноголосно (на 23 присутніх) ухвалу: «Славянський христ.-народний Союз» солідаризує ся вповні з резолюцією, ухваленою виконавчим комітетом правниці на дни 5-го жовтня. Сю ухвалу подано в формі комунікату до прилюдної відомости.

Друга ухвала «Союза» дотикала вибору нової президії. В тій справі рішено з огляду, що доси лівіца не зажадала заступництва в президії посольської палати, голосувати за вибором давнішої президії.

Рівночасно з засіданем «Союза» покінчило свої дводневні наради «коло польске» над ситуацією. Дискусія в «колі» була досить оживлена, але в результаті зсолідаризовало ся і «коло» однодушно з резолюцією виконавчого комітету правниці з 5-го жовтня.

Завтра збирають ся в тій самій справі чеські послы і католицкі людювці. Можна надіяти ся, що і сї два клуби стануть рішучо при правниці.

Одно однакож при всім тім замітне, іменню факт, що др. Білинський, автор проєкту до язикового закона для всіх австрійських коронних країв, сховав вже свій

проєкт під спудо і не внесе єго в парламенті.

Вість ся зробила дуже прикре вражін в «Союзі». Хто вплинув на д-ра Білинського в тім негатиивнім напрямі? — легко догадати ся. Але з другого боку буде сей факт спонукою для «Союза» і других сторонництв правниці, іменню Чехів, що справа ся буде піднята прилюдно в парламенті. Поляки мусять здекларувати ся. «Союз», як і Чехи мусять знати, чи правниця лише для форми поставила свою резолюцію з 5. жовтня, чи на те, щоби єї зреалізувати? В півжмурки годі дальше грати ся. Нагода до піднесеня сїї прикрої справи лучить ся вже на перших засіданях парламенту, коли над програмовою заявою гр. Клярю парламент розкриє широку дискусію.

АРХІЄРЕЙСКЕ ПОСЛАНІЄ

Преосв. Еп. А. Шептицького.

Андрей Шептицький

Божю Милостию і св. Апостольского Престола благословенем

ЕПИСКОП СТАНИСЛАВІВСКИЙ

Вітчим Епархії

Поздоровлене в Бозі і Архієрейске благословеніє!

(Далі).

В стараню о богатства перед тим одним лишень Христос перестерігає, щоби люди не цїнили мастку висше Бога, над совість, над щастє вічне; щоби дарів Божих самі собі не замінили на шкоду; бо було би правдивою шкодою для чоловіка, правдивим злом, коли би через масток один другого кривдив, коли би для гроша запропастив свою безсмертну душу, відкуплену кровю Ісуса Христа. Так уживанє добро не є вже для чоловіка добром, але правдивим злом, бо «кая польза, человеку аще миръ весь приобрящеть, душу же свою отщетить, или погубить». (Мат. 16, 26.) Який хосен чоловікови, хотий

1 ГЕНРИК ПОНТОПІДАН.

РАЙ.

На сході, за довгою, запалою греблею, що відділювала громадське пасовиско від орного поля, стояла мала охарна загорода, зі зеленими рамами у вікнах і потапала у дикім винограді, що пняв ся горі по рогах хати та по вулицях вздовж тину.

Опущена, сумна стояла на сїрій, каменистій землі, що спускала ся стрімко до заливу. Але у маленькому, добре утриманому огородці перед хаткою, цвїтіли найгарніші і найрідші цвїті... Особливо у літі, коли виноград і иньші рослини пняли ся аж під солом'яну стріху, а на малих, низьких деревах прозирали із під гушавини листя дозрілі овочі, виглядало сесе місце дуже гарно, у нагій сумній пустині — як оаза, як кошіль цвїтів зі сотвіми красками, що з нього вівя ніжний, легонький запах через гіркосоловий подув моря.

Справді можна було дивити ся, кілька тут викохано рослин на сьому малому куснику землі. У тихих, літних вечорах, коли сонце заходило, йшли по одному або по двох мешканці

села з люльками або панчолами на се піскове згір'я, аби натішити ся видом сього чарівного кутка...

Називали його між собою «райом»; де-хто мав справді таку гадку, що якась особливша Божя ласка лежить на сій землі...

Але мешканці сїєї загороди не знали ніщо про те.

Перед восьмома роками приїхали сюда з того боку заливу з двома червоно помальованими скринями, та подружнім ліжком. І все стояли осторонь від околичних мешканців. Від сьвіту до вечера працювали без пастанку: то пасли у полі білого коня з довгою гривовою, то робили щось у городі рикалем або лопатою. І ніколи не мішали ся у справу сусідів, хочби вони давали навіть самі до сього нагоду.

У церкві, де можна було їх здибати тричі у рік, в часі великих празників, сїдали разом у останній лавці, тримали ся, за руки задивлені у сьвященика. Коли дяк кінчив «Отче наш!» вставали у мовчаню та були вже далеко, коли решта людий зближала ся до дверей церкви.

Його постать була дрібна, похилена, спрацьована, зі сильно висшим правим раменем та цілим троха скривленим боком, звичайно як у людий, що бідують гірко ціле житє. Вираз його великих, мрачних, добродушних очий говорив

про слабій розум; справді коли лише треба було поладити якусь важну справу, жінка мусїла рішати.

Вона була висока, здорова мужичка з роду, що вже майже вимирає. Що правда біда та численні терпіня в молодім віці вижолобили її лиця, жите вляло у її зір розвагу; ціла однак її постать говорила про тверезу і постійну відвагу, якої ніщо не в силі ослабити. На її великім, отвертій лиці грало ся довіре у свої сили, здавало ся, немовби міряла ся зі сьвітом та не налякала ся.

Треба знати, що сьвого часу коли віддавала ся мусїла побороти багато перенон; від тоді тим сильніше і тривкіше прилипли до себе обое.

З разу жили опущеними дїтьми, які лишено на публичну опіку; їхнє вихованє було нужденне, дешево, потім хоч іще жили окремо, обое були переняті одною думкою і стреміли до одної цілі — на нужденних службах, поміж ріжного рода індивідуами. На вулицях пізнали у зараню всьо лихо... Лише тепер, по двацятилітній праці, в часі якої відмавляли собі усього і щадили грїш до гроша, спромогли ся на те що могли собі дозволити заплатити першу малу рату за загороду, у якій тепер мешкають.

Тоді була се нужденна буда зі запалим

би собі навіть цілий світ придбав, а погубив свою душу?

І я за Христом повтаряю: Працюйте, братя мої милі, дбайте про добра туземні, цінить їх собі і приобляйте! з цілого серця уділяю вам на сю працю благословення! Але по при тім не забувайте на се, що важнійше; »Ищите прежде царства божія і правды его і сія вся приложатся вамъ, Мат. 6 33. Царством Божим називає тут Ісус Христос власне моральність, заховане заповідий Божих і щастє вічне. Дбайте на першій місци про царство Боже і все те, що до него веде, а працю за про річи туземні поставте на другій місци, бо тогді будете мали запоруку від самого Бога, що праця вам пощастить ся. Працюйте проте, але так, щоби, дорабляючи ся добра дочасного, вічного не стратити; працюйте, але з ласкою і благословенством Божим, бо без него недалеко зайдете, і долі на сім світі не досягнете.

Будьте ошадними, але не скупими! Ви багаті, памятайте, що добра котрі посідаєте, маєте від Бога, а Бог приказав вам давати милостиню. Памятайте, що кожний дар убогому даний, Всевишній приймає на свій рахунок: »Аминь, аминь глаголю вамъ, понеже сотвористе единому сихъ братій меншихъ, мнѣ сотвористе«. Мат. 25. 40... Все, що ви сділали одному з тих братій моїх менших, мені ви все сділали. — Памятайте, що на страшній суді Бог колись осудить тих, що убожших братій своїх від себе відіхнули. »Тогда речеть сущимъ ошуюю его: идите отъ мене проклятіи в огонь вѣчный, уготованный дїаволу и ангеломъ его. Взалкахся бо, и не дасте ми ясти: возжадахся, и не напоисте мене: страненъ бѣхъ, и не введосте мене: нагъ и не одѣясте мене: боленъ і вѣ темницѣ, і не посѣтисте мене«. Мат. 25, 41 — 43. — Тоді відозве ся (Ісус-Судия) до стоячих по лівій стороні: Ідїть від мене проклятіи в огонь вічний, приготований для дїавола і его слуг, бо я був голодний, а ви мене не накормили; я був жаждучий, а ви мене не напоїли; я був в дорозі, а ви мене не прийняли до хати; я був нагий, а ви мене не одягнули; я був слабій і в темниці, а ви мене не відвідали. В годині смерті з цілого майна то одно вам лишить ся, що ви убогому дали.

А коли спомагаєте убожшого, памятайте, що він не лиш вашого гроша потрібує, але часом ще більше помочи чинної, поради, потїхи. Помагайте убожшому не лиш з дня на день, але як можете, так допоможіть, щоби він міг з біди дивгнутися та стати на своїх власних ногах. Давайте убожшому спосібність до заробку — научіть го, покажіть му як би він сам міг свою долю поправити.

А вам убожшим, що жалуете ся на біду, часом навіть на голод, таке скажу: Знаю, братя мої, що тяжка і незавидна ваша доля. Коли би було в моїй силі, забезпечив би я кождому з вас житє і обсилав достатками. Але хочайби

муром та занедбанями полями. Тепер, коли минуло лише вісім літ, не лише виплатили цілу суму купна з відсотками і відсотками від відсотків, причім земля справлена в десятиро пішла в ціну, але люди в селі догадували ся, що при останній виплаті могли що-дещо відложити і для себе.

Не прийшли однак до сього без жертв, без неймовірних клопотів. Кожда днина, кожда година у бігу сих літ була безнастанним, прикрим стремлінням до ціли, якої здійснене було спільною їхньою мрією та тайною надією; сею цілею поставили собі: стати колись вільними людьми на вільній землі.

Їхні низькі, зелено-помальовані ворота відчинювали ся перші іще перед ранішим сьвітлом, зачинювали ся останні під ніч. В півдні, коли сонце жарило та інші спали, в дощ і бурю вони працювали без віддиху то у полі то у городі... товкли каміне, сажали плоти, обтрясали цвїти. У найбільше понурі дні можна було бачити точно у четвертій годині досьвіта червону полумінь сьвічки, що падала із їхніх вікон на сніг.

(Далі буде).

не знати що на сім світі зробити, годі біду цілком з него усунути; земля наша була є і буде завсїгда долиною сліз. Бог не хоче, щоби ми тут на сьвіті так жили, як би ми мали тут і вікувати, дає нам біду, терпінє, бо мусимозна-ти, що ми тут на вигнанню, що там в небі правдива наша вітчизна. І ви братя мої милі, ви убогі, ви, що терпите, старайте ся, о скільки можна, сю біду працюю, ошадністю, тверезо-стію усунути! Але при тім не забувайте, що не без допущу Божого таку маєте долю; що Бог і для вас є милосердним, любячим Отцем. Скажу ще більше! Бог полюбив вас особлившою любовю, коли з неба зішов на землю і став до вас подібним, аби вам осолодити гірку долю. Народив ся в убогій вертепї, через трийцять літ працюю рук св їх заробляв собі на житє; пізнійше, коли працював над спасенєм людий, був так убогим, що міг о собі сказати: »Лиси язвни имуть, птици небесныя гнѣзда: Сынъ же человекій не имать гдѣ главы подклонити«. Мат. 8, 20. Лиси мають свої нори, а птиці гнїзда, а Син чоловічий (сеє Ісус Христос, бо так Він себе називав) не має місця деби міг голову зложити. Науку свою зачав від слів: »Блажені нищїи духомъ: яко тѣхъ естъ царствїе небесное«. Мат. 5, 3. Щасливими назвав убогих, бо коли цілий закон Ісуса Христа сповняють, мають перед иншими право до неба. До того прийняв вас за братій і приказав своїм ученикам, щоби вас шанували, любили, щоби вам помагали як самим собі. Він до вас перших звернув ся зі своїм Евангелїєм; з поміж убогих вибрав собі перших Апостолів і через них розсіяв по сьвіті свої неоцінені Божі дари. »Слушайте«, каже св. Апостол, »братія моя возлюбленная, не Богъ ли избра нищїи міра сего, богаты вѣ вѣрѣ и наслѣдники царствїя, еже обѣща любящимъ его?« Яков. 2, 5. Слушайте, братя мої возлюблені, чиж Бог не вибрав убогих сего сьвіта і не учинив їх багатим в вірі і наслідниками царства, котре обіцяв тим, що его люблять?

(Далі буде).

3 Державної Ради.

На позавчешній засіданню Палати послів австрійської державної Ради гр. Клярї д' Альдрїнген відчитав слїдуючу заяву:

»Покликаний Його цїсарским апост. Величеством до правленя справами держави, представляю високій Палатї себе і своїх товаришів. Я знаю дуже добре, якою трудною є задача вложена на мене, і знаю також, яка лежить на мінї відвічальність. Трудне положенє повстало із заостреної політичної боротьби, яку злагодити буде задачою правительства. Надїю са, що змаганя правительства найдуть признанє і попере-те зі сторони вис. Палати. Правительство переводитиме свої задачі безсторонничо, а яко неутральне правительство стрїнутиме до сього, аби його праця йшла на пожиток держави.

Обовязком правительства буде стояти сильно при конституції і старати ся о те, аби її ні учім не нарушити. Тому в інтересї всіх народів і всіх суспільних верств правительство звертає ся до поодиноких сторонництв і партій сеї високої Палати, аби старали ся уможливити парламентарні наради і привернути таке внутрішнє положенє, яке є одинокою запорукою внутрішнього спокою і забезпечує легальний стан річий.

При знесеню язикових розпоряджень правительство поступило з повною сьвідомостю значія сього кроку, але зробило се тому, бо знало, що істнованє сих розпоряджень було би перешкодою правильних відносин. Правительство однак не думає утримати сей стан який витворив ся по знесеню язикових розпоряджень, яко сталій. Противно, оно стремить з цілою силою до законного управлїння сих відносин в державі і зараз по укїнченю вступних праць предложить високій Палатї проєкт відповідного закона.

Правительство бажало би собі, аби завести на сій дорозі сталій порядок річий. Не відступить від засади заповнення всім австрійским народностям свободного язикового розвою, і рівночасно старати меть ся відповісти справнім вимогам адміністраційної єдности держави.

Висока Палато! Важні і великої ваги задачі ждуть полагожденя. Житє держави показуєт ся в бюджетовій нараді. Правильний хід

сеї наради дає запоруку, що не лише ціла адміністрація стоїть під контролею загалу, але також, що заспокоєно є потреби, які найшли відгук в державній радї. Також законне управлїненє економічних відносин з Угорщиною має дуже велике значїне так для половини держави, як і для цілої монархії. Від корисного їхнього полагожденя залежить спроможність піднесеня економічного, як також спроможність введеня устроїв суспільного значїня.

Справа культури найдуть велику опіку зі сторони правительства. До важних обовязків пратительства на полі шкільництва належить вихованє молодїжи, опіка над релїгією і моральністю.

Висока Палато! Богато країв потерпіло великі шкоди по причині повенїй. То-ж правительство уважає своїм людяним обовязком дати їм відповідну поміч. Відповідно до сеї засади правительство внесло вже ріжні проєкти і звертаєт ся до Високої Палати з просьбою, аби ухвалила відповідні крїдити.

Рівно-ж старати меть ся правительство, аби уся діяльність властей була націхована безсторонністю, вільна від всякого проволїканя справ і напязнована прихильністю для населеня.

Правительство є тої гадки, що від сього залежить піднесенє довіри до державної адміністрації і скріпленє поваги держави, що дуже то потерпіла при останніх політичних заколотах.

В сім дусї звертаєт ся правительство до високої Палати з закликком, аби причинила ся до приверненя внутрішнього спокою, що лежить в інтересї населеня і цілої держави.

В доповненю до справозданя з вчешнього засіданя державної Ради відчитано ріжні внесеня і інтерпеляції. Гр. Клярї предложив всі розпорядженя які появили ся на підставі §. 14.: посол Кайзер, Гофман і товариші поетавили внесенє на поставленє в стан обжалованє міністерства гр. Туна за надужитє §. 14.; посол Дашинський і тов. вїступили з наглим внесенєм знесеня §. 14.; посол Левицкий і тов. подали внесенє на знесенє дневникарского і календарного стемпля і закаузу кольпортажї; послы Таячкєвич і Окунєвский жадають законного управлїння язикової справи.

На дневнім порядку слїдуючого засіданя, що відбудеть ся в пятницю є: Вибір мїстопредсїдателїв Палати, секретарів і квесторів, дискусія над заявою правительства і нагли внесеня.

Економічні наслідки війни в Африці.

Які будуть економічні наслідки війни між Англією а Трансваалем? Над тим питаєм застановляють ся тепер учені і публіцисти, головно в Німеччині, бо посередю і Німеччина в високій степені єсть інтересована в тій справі. Найважнійшим наслідком буде безперечно се, що на час треваня війни република трансвальска перестанє для Європи довозити золото. Вправдї трансваальске правительство має намір обняти в часї війни тамошні копальні золота під власний заряд і експлуатувати їх так довго, як ово буде можливе, однак єсть дуже сумнівою річию, чи найде подостатком робочих сил. На Кафрів нема що числити, бо се люди непевні, що при першій лутшій нагодї, з страху перед війною готові кинути роботу. Ще перед почином війни багато з них кинуло занятє і почало волочити ся громадами і нищити жидівско-кї склепи і шинки. Тому то правительство Трансваалу не мало буде мати роботи з тим, щоби охоронити копальні перед нападами розбійничих банд Кафрів, а обелуга помп, що хоронять копальні від заливу, будуть вимагати також спору рук, в виду чого майже виключена єсть можливість, що їх вистало також на експлюатацію золота. Що то затамованє припливу золота з Трансваалу Фатально відділає на європейскї грошеві торги, зрозуміти легко, коли возьмемо під увагу, що трансваальскї копальні достарчили в минулім році 27% цілої продукції золота на кулі земній. Та не досить на тім, що одно з головних жерел з котрого напливало золото до Європи, буде закритє, але ще з того золота, яке є. тепер власністю Європи, багато відплине до полудневої Африки на удержанє англійскої армії, що воєє з Боєрами. Нім упали перші стріли, удержанє англійскої армії коштувало кільканайцять мільонів злр.

вленю устроено на його честь банкет, в якому взяло участь понад сто осіб.

Можна в загалі сказати, що сьвіжість, яка віє із сеї драми запевнила їй довге поводжене на львівській сцені.

А. К.

Телеграми.

Відень, 18. жовтня. В імени лівіці зажадав др. Функе від правіці місяця першого віцепрезидента в раді державній. На становиско се десигнувала лівіця д-ра Праде. О скілько ходять вісти, доси несправджені, правіця по короткій нараді мала відкинути се жадане лівіці з тої причини, що се місце призначене для одного з членів християнско-славянського союзу. Натомість віддано до диспозиції лівіці місце П. віцепрезидента. Лівіця рішила не прийняти сеї пропозиції, а обставати при своїм жаданю.

Відень, 19. жовтня. Вчора пополудни відбуло ся засідане палати панів, на котрім гр. Клярі зложив ту саму заяву, що в раді державній і просив о поперте намірів правительства, що обняло ведене справ державних серед дуже тяжких обставин. Опісля вибрано депутацію квоту, до якої війшли: Беер, Думба, Монтекуклі, Шенборн і Сохор.

Льондон, 19. жовтня. Вчера вітворено тут надзвичайну сесію парламенту престольною мовою, котра зазначила, що з причини подій, що нарушували інтереси Англії, правительство зневолене просити парламент о поміч і раду. Теперішній конфлікт викликаний республікою полуднево-африканською(?). З причини подій в Африці правительство мусить покликати резерву і пред-

ложить парламентови жадане відповідних кредитів.

Берлін, 19. жовтня. Цісар Вільгельм удасть ся дня 18. падолиста до Англії, в відвідина до королевої Вікторії. — Бавить тутки гр. Муравєв і конферує в справі війни між Англією і Трансваалем.

Льондон, 19. жовтня. До парламенту внесло правительство предложене, в котрім домагає ся 35.000 жовнів і десять мільонів фунтів штерлінгів, яко додаткового кредиту на ведене війни. Пос. Гаркурт критикував дуже остро ціле поведене правительства в виду Трансваалу і закидав правительству, що оно зійшло з дороги, що веде до мира. Бесідник заявив, що не бере на себе відвічальности за зарядженя воєнні, однак буде поперати правительство в теперішній, нещасливій хвилі.

Йоганнесбург, 19. жовтня. На західнім боєвици, в північній стороні від Мафекінгу прийшло до борби. Боєри завяли кілька сіл і опанували телеграфічну стачію в Льоватеї, причім увязняли телеграфічного урядника. З полуднево-східного боєвици приходять вісти, що Боєри перервали в кількох місцях залізничу комунікацію. В Мафекінгу вивісили Англіїці білу хоругву. Доси однак ще незвістно, чи місто справді думає піддати ся Боєрам, чи ні.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до переходу панери вартісні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 25 до 35 кр. а. в річно, депозитар дістає в сталевій касі панцирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переховувати може своє майно або важні документи.

Під тим взглядом поробив Банк гіпотечний як найдогіднійшій зарядженя. Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовім.

Рік заснованя 1892.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕРЪ“

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству і всім вірним Впроев. Митроп. і Преосв. Еп. Ординариятм всіх грех епархій, обезпечає будинки, уряджене домашнє, скот, господарскі внаряди, збіже в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкід огневих.

Стан фондів гваранційних з днем 31-го грудня 1898 виносить:

Фонд резервовий	96.775 зр. 05 кр.	} 206.880 зр. 57 кр.
Резерва премій	64.268 „ 12 „	
Фонд основний	45.000 „ — „	
Резерва спеціальна	842 „ 40 „	

Тарифи «Дністра» дуже умірковані услів'я обезпечень користні, а шкоди ліквідують ся безпроволочно. До кінця 1898 року виносили виплачені шкоди 527.790 зр. 67 кр. Поліси «Дністра» приймає Банк краєвий при пожитках гіпотечних.

На житє можна обезпечитись через «Дністеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкористнійші услів'я, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квіти в рускїм язичі.

Товариство взаїмного кредиту «Дністеръ», стоваришене з обмеженою порукою, уділяє пожитки за оплатою 5 1/2% і 1% додатку на кошга адміністраційні за інтабуляцією або порукою двох відповідних ручителів, до сплати в ратах на 3 до 10 літ і приймає вклади до опроцентованя від членів і третих осіб по 4%. Уділ членський виносить 25 зр., вписове 1 зр. Членом бути і пожитку дістати може тільки член обезпечений в «Дністрѣ». Інформації уділяє Дирекція листовно.

Зголошеня о уділене агенцій в окрестностях де нема близько агентів «Дністра», приймає ся.

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просьвіти»).

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя і посередничить в закупні:

Сьвітло церковне

впрост з фабрики Іа по 70 зр., Па по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: КАВУ по 5 кіл. посылках почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко ВІНО в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Інші товари по умірених цінах. 78—?

ЛЕВ ЛОПАТИНСЬКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ

Драма з галицького еміграційного руху в 4. актах.

Ціна книжки брошурованої 35 кр.

СВЕКРУХА

комедія в 3. актах з сільського житя.

Ціна книжки брошурованої 30 кр.

БЕАТА і ГАЛЬШКА

історична трагедія в 5. актах — з другої половини XVI. віку.

Ціна книжки брошурованої 40 кр.

Конкурс на мужа

шутка в 5. актах з міського побуту.

Ціна книжки брошурованої 35 кр.

ЯБЛОЧНИКАР

комедія в I. акті опрацьована після німецького.

Ціна книжки брошурованої 15 кр.

Сольо-терно

оповіданє з льотерійних пригод.

Ціна книжки 15 кр.

На поchtову пересилку 5 кр.

У Львові набути можна в Ставропигійській книгарні.

Галицький КРЕДИТОВИЙ БАНК

приймає вклади на

КНИЖОЧКИ

і опроцентовує їх по

4 1/2% на рік.